

૬.૨ જૈન ધર્મી બનવા શું શું કરશો.

સ્તુરજની કિંમત એના પ્રકાશથી થાય છે. દિપકની કિંમત તેની ઉજાસથી થાય છે. પુષ્પની કિંમત તેની સુવાસથી થાય છે. તો માણસની કિંમત શેનાથી થાય છે ?

જૈન શબ્દ એ ‘જિન’ શબ્દ ઉપરથી બનેલો છે. જે સંપૂર્ણ મોહ, માયા, મમતા, પ્રેમ, દ્રેષ્ટ વગોરેથી મુક્ત થયા છે અને જેને સંપૂર્ણ કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું છે, તે ‘જિન’ કહેવાય છે. તેને અનુસરનારો ‘જૈન’ કહેવાય છે. અથવા જૈન એટલે જિનેશ્વર ભગવાનનો અનુયાયી.

માનવી મોટો થતાં કંઈકને કંઈક વિશેષ બનવા દરછા પ્રયત્ન કરે છે. કોઈકને ડોક્ટર બનવું છે, કોઈકને વકીલ બનવું છે, કોઈકને સી.આ. બનવું છે, તો કોઈકને મોટા ઉદ્ઘોગપતિ બનવું છે, તો કોઈકને એકટર કે કિક્ટેર પણ બનવું છે.

હા, આ કંઈક ‘વિશેષ’ બનવા પાછળ માણસ સખત અને સતત પુરુષાર્થ કરતો હોય છે. સમય શક્તિ અને સંપત્તિનો પૂરો ભોગ આપતો હોય છે અને તેમાં નસીબ જોર કરતું હોય તો તે પોતાના ‘વિશેષ સ્થાન’ને પામે છે. દુન્યથી સુખને કામચલાઉં, અલ્યકાળ માટે દુઃખમિશ્રિત પણ સુખને પામે છે. ત્યારે જૈન ધર્મી બનવા શું કરવું જરૂરી છે તે સમજતા પહેલાં જૈન ધર્મી બનવાના શું લાભો છે તે વિચારીએ.

જૈન એ કોઈ નાત જાત કે સંપ્રદાય ધર્મ નથી જે લોકો પોતાના જીવન વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણે વર્તે છે, અહિંસક આચાર-વિચારનું વધારે અને યથા શક્ય પરિપાલન કરે છે. કોઈને દુઃખ કે પીડા વગોરે થાય તેવું જાણી બુગીને આચરણ કરતો નથી, તેવો સામાન્ય માનવી પણ ધર્મી બનવાને લાયક છે.

ધર્મિષ્ઠ બનવાના લાભો

- ૧) જૈન ધર્મી બનવાનો સૌ પ્રથમ લાભ એ છે કે પોતાનું જીવન એવા સાચા માર્ગ ઉપર પ્રયાણ કરે છે કે જેને અચુક સુખ-શાંતિ-સમાધિ-સદ્ગતિ અને પરંપરાએ સિદ્ધિગતિ (મોક્ષ) પ્રાપ્ત થાય છે.
- ૨) જૈન ધર્મની જીવનશૈલી વગર પ્રયત્ને વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિના સિદ્ધાંતો અને નિયમો પ્રમાણે આપોઆપ ગોઠવાઈ જાય છે.
- ૩) ધર્મી માણસના જીવનમાં કચારેય દુઃખ આવતું નથી અને કદાચ કર્મના ઉદયે આવે તો તે દુઃખરૂપ લાગતું નથી.
- ૪) ધર્મિષ્ઠ માણસને કુદરતની નજીક રહેવા વધારે મળે છે અને કુદરતી આનંદ મેળવવા પોતે ભાગ્યશાળી બને છે.
- ૫) કોઈપણ જીવો સાથે ધર્મી માણસને વેરાંગ-અદા-કંકાસ વગોરે થતાં નથી અને કદાચ થઈ ગયા હોય તો તે ટકતાં નથી.
- ૬) જીવાતા જીવનનો ભરપૂર આનંદ માણી શકાય તેવા સર્વોત્તમ લાભો ધાણી વાર અનાચાસ જ મળી જતા હોય છે અને સાત્ત્વિક સુંદર, સ-રસમય જીવન જીવ્યાનો અહેસાસ કરી શકતો હોય છે.
- ૭) લાખો કરોડો રૂપિયા ખર્ચ કરતાં પણ ન મળી શકે તેવા મહાન લાભો અને સર્વોત્તમ ભાવો પરમાત્માની કૃપાથી મળી જાય છે. જે મોક્ષ સુખ તરફ લઈ જાય છે.
- ૮) ધર્મિષ્ઠ માણસને આત્મજ્ઞાન, આત્મ દ્યાન અને આત્માનુભવ પ્રાપ્ત કરવા માટે અદ્યાત્મના માર્ગો આગાળ વધવાની ઉત્તમોત્તમ તકો ધાણી બધી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

ઉપરના લાભો પ્રાપ્ત કરવા માટે અનુકૂળ દેશ, વ્યક્તિ, સંજોગો, સામગ્રી, સાધનો, સહકાર, સદ્બાવના તથા સાથે રહેનારાઓની અનુકૂળ વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિ વગોરે પ્રાપ્ત કરવા માટે પણ જૈન ધર્મી બનવું જરૂરી છે.

જન્મથી જૈન કુળ કુટુંબમાં ઉત્પણ થનારા લાખો લોકો પણ સાચા અર્થમાં કર્મથી જૈન ન બને ત્યાં સુધી તે જૈન બન્યા કહેવાતા નથી. અને જન્મથી જૈન ન હોય તે પણ જૈનોના નિયમો અને સિદ્ધાંતોના પાલનથી સાચા અર્થમાં કર્મથી અને ધર્મથી જૈન બની જાય છે.

ચોવીશ તીથેંકરો, અભિયાર ગણાધર ભગવંતો, ચક્રવર્તીઓ, આચાર્ય હરિબદ્રસૂરિ, મુનિ હરિબલ, મેતાર્ય મુનિવલ્કલયીરી, કુમારપાળ રાજવી, વંકચુલ, આચાર્ય ઈન્દ્રદિક્ષસૂરિ વગેરે મૂળભૂત ક્ષત્રિયો, બ્રહ્મણો, સોલંકીઓ વગેરે જાતિના હજારો લોકો કર્મથી સાચા અર્થમાં જૈન બનેલા હતા અને વર્તમાનકાળમાં પણ ઘણા લોકો કર્મથી જૈન ધર્મી બનેલા છે.

(૧) સામાન્ય જૈન બનવા શું કરવું.

- ૧) ‘શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર’ મોટે યાદ કરી રોજ સવારે મંત્ર પાઠ સવારે કરવો જોઈશે. આ મંત્ર પાઠ કરવાથી કુદરતની વિરાટ અનંત શક્તિ સાથે પોતાના આત્માનું જોડાણ થતું હોય છે જેથી નૈસર્જિક બળ મળતું રહે છે અને અનેક આપત્તિ અને દુઃખોનું બારોબાર નિવારણ થઈ જતું હોય છે.
- ૨) સંપૂર્ણ શાકાહારી બનવું જોઈશે. જેથી તન મનની પવિત્રતા જળવાઈ રહે છે. વેણ્ણાનિકો પણ સેંકડો સંશોધનો બાદ શાકાહારી બનવાની હિમાયત કરે છે અને પશ્ચિમના લોકો શુદ્ધ શાકાહારી બની રહ્યા છે. માંસ, ચરબી, દાર્ઢ વગેરેથી બનેલા દરેક પદાર્થો તથા બેકરીની પણ મોટા ભાગની વસ્તુઓ અખાધ જ કહેવાય છે.
- ૩) નિયમિત પણ જિનેશ્વર પરમાત્માનું અચૂક સ્મરણા, દર્શન, વંદન, પૂજન વગેરે કરવું જોઈશે. જેનાથી બુદ્ધિ સાચી અને સારી બને છે અને જીવનમાં સુખ-શાંતિ-સમૃદ્ધ મળતી રહે છે.

(૨) મદ્યામ (મીડીયમ) જૈન બનવા શું કરવું

- ૧) ઉપરના ત્રણો ઉપરાંત માનવતા, પ્રામાણિકતા, સરળતાવગેરે સદ્ગુણોને જીવનમાં ઉતારવા જોઈશે. આ ત્રણ ગુણોને મેળવવાથી માનસિક શાંતિ મળે છે. લોકો તરફથી સાચો પ્રેમ મળે છે. સમાજ, દેશ અને રાષ્ટ્રની સાચી સેવા પણ થાય છે. કુદુંબ પરિવારમાં સ્નેહ, આદર, લાગણી, પ્રેમ અને વાત્સલ્ય વધતું જાય છે. આ ગુણો વગાર બીજા કોઈ ગુણો ટકતા નથી તેથી વ્યક્તિગત રીતે સદ્ગુણોને જીવનમાં ઉતારવા પુરો પ્રામાણિક પ્રયત્ન કરવો.
- ૨) કાંદા, બટાકા, દુંગળી, લસણ, ગાજર, આદુ વગેરે કંદમૂળ તથા વાસ્તી ભોજનનો ત્યાગ કરવો જોઈશે. આજના ડોક્ટરાએ પણ આ ભોજનને તામસી અને વિકારો વધારવામાં કારણભૂત ગણ્યું છે અને આ નિયમ પાળવાથી અતિશાય સૂક્ષ્મ અનંતા જીવની હિંસાના પાપોથી બચી જવાય છે તામસી સ્વભાવ બનતો અટકી જાય છે અને અનંત જીવને અભયદાન આપ્યાનું મહાન પુન્ય પેદા થાય છે.
- ૩) જૈન ગુરુદેવો, સાધુ-સંતો, પંડિતો અને વિદ્ધાનો વગેરોનો અચૂક સત્સંગ કરવો જોઈશે. આ નિયમથી જીવને ખરેખર શાંતિ મળે છે. સાચું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે, અનેક દુઃખોનું નિવારણ થાય છે, પરમાર્થ અને પરોપકાર વગેરે દિવ્ય ગુણો પ્રાપ્ત થાય છે અને આત્મ ઉદ્ધરિના રસ્તા ઉપર અવિરત પ્રયાણ થાય છે.

(૩) સર્વોત્તમ જૈન બનવા શું કરવું.

- ૧) હંમેશા મધુર સત્ય અને હિતકારી ભાષા વાપરવી જોઈશે તથા વિનય-વિવેકપૂર્વક શિસ્તમર્યાદાનું પાલન કરવા કટિબદ્ધ થવું જોઈશે. ભાષા એ આપણા અંતરનો અરીસો છે અને જીવનનો દીપક છે સહુ કોઈ પ્રેમને ગુંઘે છે તેથી પ્રિયવયનો આપવામાં શા માટે દરિદ્રતા રાખવી જોઈએ ? બીજાની પાસેથી મફતમાં લેવાનું નહીં આપવાનું શીખવું જોઈશે.
- ૨) રોજ નિયાસણું કરવું જોઈશે (બે વાર નિયમપૂર્વકનું ભોજન) અથવા ઓછામાં ઓછું નવકારશી (સૂર્યોદય પછી ૪૮ મીનીટે મોટામાં અણ પાણી પચ્ચક્ખાણ કરવાપૂર્વક મૂકવું) અને રાગીભોજનનો (સૂર્યાસ્ત પછી અણ પાણી વગેરે કશું જ મોટામાં ન મૂકવું) ત્યાગ કરવો જોઈશે તથા સર્વ વ્યાસનોનો ત્યાગ કરવો જોઈશે. આ નિયમથી તન મન તંદુરસ્ત રહે છે. જીવનમાં સાત્ત્વિકતા આવે છે અને અનેક હિંસા-દોષો-પાપોથી બચી જવાય છે અને તીર્થકર

પરમાત્માની કરુણા કૃપા અને મહાપુરુષોના આશિષ મળે છે.

- 3) જિન શાસનના પરમ અનુરોગી બનવું, ધર્મ ક્ષેત્રોનો સુંદર, સ્વચ્છ અને સ્વસ્થ વહીવટમાં તન, મન, ધન અને સમયનો સદુપયોગ કરવો તથા જિનેશ્વરની આજ્ઞાના પરિપાલન માટે શ્રાવક જીવનના બાર વ્રતોનો સ્વીકાર અથવા સામાયિક, પ્રતિકમણ, સ્વાદ્યાય, પ્રવચન શ્રવણ, સેવાભક્તિ વગેરે કરવું જોઈશે. આ નિયમમાં જેન ધર્મનો ફેલાવો વ્યાપક રીતે કરવા પોતાનાથી શક્ય પ્રયત્ને વધુ દ્વારા આપવું. આ નિયમના પાલનથી અંતરના કષાયોની મુક્તિ થાય છે, સેંકડો સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે, સમ્યગુદર્શન, ઝાન, ચારિત્રણની આરાધના થાય છે અને સર્વ વિરતિ મુજબ સંયમ ધર્મની સાચી અભિલાષા પ્રગાટે છે.

પૂજા ગુરુ ભગવંત તમારા દરે વહોરવા પદારે ત્યારે...

- એવું કહેવાય છે કે ભાવપૂર્વક ગોચરી વહોરાવવાથી પૂ. સાધુ સાધ્વીજી મ.સા.ની આરાધનાનો છુટ્ટે ભાગ મળે છે.
- સુપાત્ર દાન વિધિ :- દાન શ્રદ્ધાપૂર્વક, ભક્તિ પૂર્વક, દાનની મહત્ત્વાની સમજુને, સ્વાર્થ્યુતિ વગાર આપવું. એથી પ્રકૃષ્ટ પુણ્ય બંધાય અને ઉલ્કૃષ્ટ નિર્જરા થાય.
- ગોચરીના ટાઇમે શ્રાવકના દર ખુલ્લા હોય. શ્રાવક વાટ જેતો હોય. કારણ સાધુ બેલ વગાડી ન શકે. દર બતાવવા નોકર કે પૂજારી નહીં; ખુદ શ્રાવકોએ જવું.
- ‘ધર્મલાભ’ સંભળાય ત્યારે ઉભા થઈ વિનયપૂર્વક “પદારો... પદારો” બોલવું.
- પાઠલા ઉપર થાળી મૂકી એમાં મ.સા.નું પાત્ર મૂકાવવું જોઈએ.
- દરના તમામ સભ્યોએ લાભ લેવો. સંસ્કાર પડે માટે નાના છોકરાઓમાં પણ વહોરાવે.
- મ.સા. પદારે ત્યારે લાઈટ - પંખો - ટી.વી. - ગોસ - ડેડિયો બંધ- ચાલુ ન કરાય.
- ગોચરીના ટાઇમે ટી.વી.-ટેડિયો ચાલુ ન રહાય. સર્વથા બંધ રાખો. અથવા ગોચરીના ટાઇમે તો અવશ્ય બંધ રાખવા જોઈએ.
- કાચા પાણીથી હાથ નહિં ધોવાના. નવા વાસણા-ચમચા નહીં ભગાડવા. ટોળાય નહીં એ રીતે વહોરાવવું.
- મેનુંની જેમ બોલિયે તો મ.સાને માંગીને વહોરવું પડે તે કરતાં વિનંતી કરીને વહોરાવતા જવું.
- ચંપલ પહેરીને વહોરાવવું આવિનય છે.
- રસોઈ બનાવતા પહેલાં મ.સા.ને ચાદ ન કરવા અને બનાવ્યા પછી ભૂલવા નહીં.
- રૂ. આધાકર્મી ગોચરી મ.સાને ઉદ્દેશીની નિષ્કારણ બનાવવી નહીં. રસોઈ બનાવતી વખતે મ.સા. નજરમાં રાખીને વધુ ન બનાવાય.
- શાકભાજી, કુટ વગેરે વનસ્પતિ, કાચું પાણી અર્દીને વગેરેને અડીને વહોરાવાય નહિં
- ગરમદૂધ વગેરે ફૂંક મારીને વહોરાવાય નહિં.
- કોઈપણ રીઓ કે ચીજ વસ્તુ ઝીજમાં રાખેલી હોય તે વહોરાવાય નહિં, ઝીજમાંથી કાટેલી વસ્તુ ઓછામાં ઓછો ૧ કલાક પછી જ ખપે.
- જે રસોઈ કે વસ્તુમાં આદુ, કોબી, ગાજર, લીંબુનો કાચો રસ (ગરમ કર્યા વગાર અથવા ૪૮ મીનિટ વગાર) ભાળોલો હોય તે વસ્તુ ન ખપે.
- સચિત વસ્તુ (કુટ વગેરે) ના બીજ કાટ્યાં પછી ૪૮ મીનિટ બાદ જ ખપે વહોરાવવું.
- ખોટું બોલીને વહોરાવવાથી ભારે દોષ લાગે.

ઉન્માર્ગ લઈ જનાર્દી પ્રવૃત્તિઓ:

આહારની લાલસા	જુગુપ્સા-દુર્ગારછા	ગુરુજન તિરસ્કાર
ચિત્તની ચંચળતા	નિર્દ્યતા	મહાપુરુષો પર અવિશ્વાસ
આળસ-સુસ્તિ	કદાગ્રાહ	ધાંધલીયાવૃત્તિ

પ્રમાણનું સેવન	અશ્રદ્ધા પોખવી	લોભ-સંચયવૃત્તિ
પુરાધાર્ય હીનતા	પરનિંદા	ચીડીયાપળું
કુતર્કની ટેવ	બાહ્યાડંબર	ઉત્કૃષ્ટ કષાય
ઉતાવળીયાપળું	વાદ-વિવાદ	ધર્મનું અભિમાન
વહેમીપળું	બીજાને ઉતારી પાડવું	બ્રહ્માચાર્ય ખંડન
અસંયમી જીવન	શરીરની સુકુમાલતા	પ્રતિકુદ્ધિમાં દીનભાવ
અસહિષ્ણુતા	વિલાસીનતા	સાનુકુલમાં ઉભંત
પ્રભ્યાતિની ઈરછા	બીજા પાસે કામ કરાવવું	સ્થાન-વસ્તુનું મમત્વ
માન-સત્કારની ઈરછા	લોકરંજન કરવું	નામ અમર કરવાની ઘેલણા
અસદ્વાર્તનપ્રતિ ધૂણા	ખરાબ સોબત	નિરૂપયોગી સાહિત્ય વાંચના
ક્રેષી દ્રષ્ટિ	નિરથ્યક પ્રવૃત્તિ	નિરૂપયોગી પ્રવૃત્તિ.

વિનીતના લક્ષણો:

1. શાંત સ્વભાવી
3. કૂતુહલરહિત
5. વિશેષ કોદ્ય ન રાખનાર
7. ફાનો ગર્વ ન કરનાર
9. સ્વધર્મી પર કોદ્ય ન કરનાર
11. વિશેષ આડંબર ન કરનાર
13. તત્ત્વને જાણનાર
15. લજ્જાવંત અને જિતેન્દ્રય

2. સરળ વિતવાળો
4. કોઈનું અપમાન કે તિરસ્કાર ન કરનાર
6. મિશ્રોથી હળીમળી રહેનાર
8. પોતાનો દોષ પ્રગાટ કરનાર
10. દુઃખના ગુણને પણ વખાણનાર
12. કોઈની છાની વાત પ્રકટ ન કરનાર
14. જાતિવંત

(જૈન તત્ત્વ પ્રકાશ)

આવિનીતના લક્ષણો:

1. વારંવાર કોદ્ય કરે.
3. સત્તુમિત્રનો દ્રેષ કરે.
5. ફાનનો ગર્વ કરે.
7. નિજમિત્ર ઉપર ગુસ્સો કરે.
9. દ્રોહી
11. અજિતેન્દ્રીય
13. અપ્રતીતકારી
2. નિરથ્યક કથા-વાતાં કરે.
4. નિજમિત્રની ગુણ વાત પ્રગાટ કરે.
6. પોતાનો વાંક પારકા ઉપર ઓટાડે.
8. મેળ વગરનું (સંબંધ વગરનું) ભાષણ કરે.
10. અહંકારી
12. મેળવીલી વસ્તુ સંભાવે ન વહેંચે.
14. અફાની

ઉપસંહાર

આપણા જીવનને કુદરતી આનંદથી ભરપૂર બનાવવા, સર્વ લોકોને નાની મોટી શક્ય સહાય કરવા, સૃષ્ટિ પ્રેમ, પર્યાવરણ પ્રેમ, દેશ પ્રેમ, કુટુંબ પ્રેમ, સાધભિક પ્રેમ, ધર્મ પ્રેમ અને સર્વ પ્રાણીજગત પ્રત્યેનો પ્રેમ વ્યક્ત કરવા એક દિવસ નક્કી જન્મથી જૈન ન હોઈએ તો પણ કર્મથી જૈન બનાવું જ જોઈશે અને તેના નિયમો અમલમાં મૂકવા પ્રયત્ન કરવો જોઈશે.

આ પ્રસંગે ખાસ તો 'જૈન' શાબ્દના બેનર નીચે જૈન ધર્મના નિયમોનો છક્કે ચોક ભંગ કરતી સંસ્થાઓ જે ખાણી પીણી અભક્ષય પદાર્થો રાત્રીભોજન, પિકનિક, દાંડિયારાસ, ગરબા વગેરે મનોરંજનના કહેવાતા કાર્યક્રમો બનાવીને લોકોને

ઉંમાર્ગ ચડાવે છે, અજૈન બનાવે છે, જિનેશ્વર ભગવાનની આઙ્ગાખાઓને લોપે છે તેમાંથી તો કમસેકમ દરેક જૈને અવશ્ય બચવું જ જોઈશે. જીવનમાં ધર્મ નહિં થાય તો હજુ ચાલશે, પરંતુ અધર્મ કે પાપ પ્રવૃત્તિ વહેલી તક છોડવી જોઈશે. ‘જૈન’ શબ્દ જોડીને જે પણ સંસ્થાઓ, ગુપો, મંડળો, સંમેલનો કે આયોજનો નામથી પણ ભૂલે ચુકે કરતાં હોય છે તેમાં પરમાત્માની ભયંકર આશાતના, અનંત જીવોની હત્યા, સેંકડો માનવીઓને દુઃખી, પાપી બનાવવાનું મહાપાપ, તે તે દરેક સંસ્થા, વ્યક્તિ અને તેમાં સામેલ થનાર વ્યક્તિઓને લાગી શકે છે. તો જૈન ધર્મી બનવા ઉપરોક્ત અણ કેટેગારીમાં તમારો નંબર લાગો તે આવશ્યક જ નહિં અનિવાર્ય ગણાય. જો તમે તમારી જાતનું હિત ચાહતા હો તો.

સુજોશુ કિં બહુના.... સમજદારને વધુ શું કહેવાય ?

jainuniversity.org